

Міністерство освіти і науки України Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» Інститут прикладного системного аналізу

Лабораторна робота №3

курсу «Чисельні методи 1» з теми «Ітераційні методи розв'язання СЛАР» Варіант №9

> Виконав студент 2 курсу групи КА-91 Косицький Вадим Вікторович перевірила старший викладач Хоменко Ольга Володимирівна

Завдання 1

- 1. Розв'язати систему методом Якобі. Для цього в допрограмовому етапі виконати перевірку достатніх умов збіжності з поясненням, задати початкове наближення, визначити критерій зупинки ітераційного процесу (можна робити фото написаного і вставляти в звіт).
- 2. Реалізувати метод Якобі для довільної СЛАР розмірності $n \times n$. Розв'язати СЛАР з точністю $\varepsilon = 10^{-5}$.
- Задати інші початкові наближення та з'ясувати чи змінюється при цьому ітераційний процес, написати про це у висновку.

$$2,389 \cdot x_{1} + 0,273 \cdot x_{2} + 0,126 \cdot x_{3} + 0,418 \cdot x_{4} = 0,144$$

$$0,329 \cdot x_{1} + 2,796 \cdot x_{2} + 0,179 \cdot x_{3} + 0,278 \cdot x_{4} = 0,297$$

$$0,186 \cdot x_{1} + 0,275 \cdot x_{2} + 2,987 \cdot x_{3} + 0,316 \cdot x_{4} = 0,529$$

$$0,197 \cdot x_{1} + 0,219 \cdot x_{2} + 0,274 \cdot x_{3} + 3,127 \cdot x_{4} = 0,869.$$

Текст програми:

Файл main.py

```
from func import *

eps = 0.00001

#main

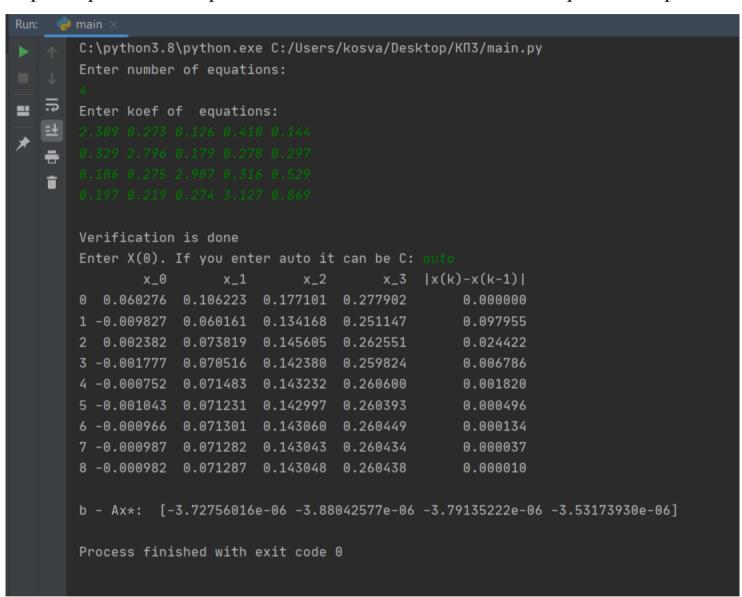
n, data = input_data()
    solution = Jakoby(data, n, eps)
    verification (data, solution, n)
```

Файл func.py (Тут реалізовано усі потрібні алгоритми)

```
import numpy as np
def Jakoby(data, n, eps):
   D = np.diag(np.diag(Data))
       Solve.append(np.copy(C))
       Solve.append(np.array(list(map(float, answer.split()))).reshape(4,1))
   Solve.append(np.dot(B, Solve[0])+C)
   Delta.append(np.linalg.norm(Solve[1]-Solve[0]))
```

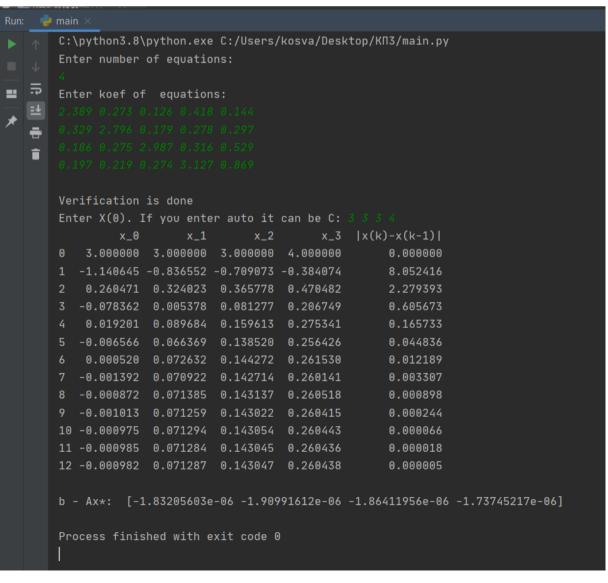
Результати роботи:

Першим розглянемо приклад, де за початкове наближення обрано вектор С

Тепер розглянемо такі випадки, де початкове наближення це нульовий вектор, та вектор (3, 3, 3, 4).

```
Run: 👘 main
       C:\python3.8\python.exe C:/Users/kosva/Desktop/K∏3/main.py
       Enter number of equations:
==
       Enter koef of equations:
   î
       Verification is done
       Enter X(0). If you enter auto it can be C: 0 0
                      x_1 x_2 x_3 | x(k) - x(k-1) |
       0 0.000000 0.000000 0.000000 0.000000
                                                   0.000000
       1 0.060276 0.106223 0.177101 0.277902
                                                   0.351441
       2 -0.009827 0.060161 0.134168 0.251147
                                                   0.097955
       3 0.002382 0.073819 0.145605 0.262551
                                                   0.024422
       4 -0.001777 0.070516 0.142380 0.259824
                                                   0.006786
       5 -0.000752 0.071483 0.143232 0.260600
                                                   0.001820
       6 -0.001043 0.071231 0.142997 0.260393
                                                  0.000496
       7 -0.000966 0.071301 0.143060 0.260449
                                                   0.000134
       8 -0.000987 0.071282 0.143043 0.260434
                                                   0.000037
       9 -0.000982 0.071287 0.143048 0.260438
                                                  0.000010
       b - Ax*: [-3.72756016e-06 -3.88042577e-06 -3.79135222e-06 -3.53173930e-06]
       Process finished with exit code 0
```


Висновок:

Виконуючи дану лабораторну роботу я навчився застосовувати такий ітераційний метод розв'язання СЛАР як метод Якобі. Спочатку я написав функцію **verif_diag_cond**, яка перевіряє чи виконуються умови діагональної переваги в матриці коефіцієнтів. Саме це я використав для перевірки умов збіжності методу. Після підтвердження збіжності я визначив матрицю В та вектор C, згідно із алгоритмом розв'язання методу, знайшов $q = |B|_{\infty}$, та запустив ітераційний процес, умовою зупинки якого є

або що
$$\left|\left|x^{(k)}-x^{(k-1)}\right|\right| \leq \varepsilon$$
 при $q \leq \frac{1}{2}$, або $\left|\left|x^{(k)}-x^{(k-1)}\right|\right| \leq \frac{1-q}{q}\varepsilon$.

Після чого за допомогою бібліотеки Pandas вивів таблицю з отриманими результатами. Тепер виводжу отриманий вектор нев'язки, та переконуюсь, що усі розрахунки і справді були зроблені правильно.

Як видно із прикладів роботи програми, при підборі початкового наближення як вектора С, ітераційний процес закінчується на 8-му кроці, при підборі більш віддалених значень процес відбувався відповідно 9 та 12 кроків.

Зауваження про введення даних в консоль: спочатку вводимо кількість невідомих, потім вводимо матрицю A|b (відповідно з Ax = b). Далі вводимо «auto», що буде повідомляти системі обрати за початкове наближення саме вектор C, або ж вводимо своє власне наближення. (Вектор C обирається з x = Bx + c)